

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5101/2019
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јоксовић Марија, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 88/2019 од 28.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 88/2019 од 28.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 88/2019 од 28.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 182/2019 од 21.05.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да на име накнаде нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, тужиоцу исплати износ од 400 евра, у динарској противвредности на дан исплате, по средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године, до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев у преосталом делу преко 400 евра до тражених 3.000 евра, у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкова парничног поступка у износу од 109.500,00 динара, са законском затезном каматом, од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 88/2019 од 28.08.2019. године, делимично су усвојене жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда је преиначена, тако што је досуђени износ накнаде од 400 евра, повећан на износ од 900 евра, у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован за износ преко досуђеног

износа до тражених 3.000 евра, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Досуђени износ трошкова парничног поступка од 109.500,00 динара, снижен је на износ од 17.640,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је за разлику између досуђеног и траженог износа, захтев одбијен као неоснован. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 4.320,00 динара, на име трошкова жалбеног поступка, док је за разлику у износу од 10.080,00 динара, захтев тужиоца одбијен као неоснован. Захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка, одбијен је као неоснован.

Против одлуке о трошковима жалбеног поступка, садржане у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11... 87/18), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона које регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину, при чему, тужиоцу није ускраћено право на накнаду трошкова поступка. Имајући ово у виду Врховни касациони суд налази да у конкретном случају, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир, ако не чине главни дуг.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**